

**AMICS DE LA SARDANA
de l'A. E. TALAIA**

VILANOVA I LA GELTRÚ

VII NIT DE LA SARDANA

**Dissabte, 13 de juny de 1987
Plaça de la Vila
10 de la nit**

LA NIT DE LA SARDANA

Heus ací que un anys més tornem a celebrar una nova edició de LA NIT DE LA SARDANA, i amb aquesta, ja van set les organitzades per AMICS DE LA SARDANA. Set anys d'esforços, però, també de satisfacció, perquè de bell nou tornarem a retrobar-nos amb els amics sardanistes d'ací i d'arreu. I perquè és remarcable que en aquesta Nit, Vilanova esdevingui el centre de la dansa catalana de les comarques veïnes, que ja l'esperen, tant com els mateixos sardanistes vilanovins, i que, solidaris, els invitem de tot cor.

La sardana, àdhuc de fora estant, evidencia ben clarament el tarannà d'un poble. La solidaritat es manifesta cada cop que s'inicien els curts, o cada cop que la rotllana s'obre per afegir-s'hi aquell que vol sumar-se a la dansa més alegre i més seriosa a la vegada.

Santiago Rusiñol ja digué d'ella: «En la sardana se salta i saltironeja perquè és alegre i fins per moments avalotada, però numèrica. Trontollen les cames, però no es perd el cap; se salta i saltironeja, però es passen comptes. El sardanista pot braçar, saltar, exaltar-se, però sense perdre l'enteniment. El cor li rebot per dintre, però va comptant les batallades; és una campana, un rellotge portat amb tenidoria»

Desitgem sincerament que aquesta Nit puguem gaudir juntament, doncs, d'aquesta meravellosa dansa que tant es diferencia de les altres i que, per això, la fa ésser tan nostra, i que, en acabar-se, ens faci pensar amb delit, ja, en la propera edició.

Daniel Flor

PASTISSERIA
TRETZE

Sant Sebastià, 13

893 29 45

BACALLANERIA

TONI

ESPECIALITAT EN BUNYOLS
I RECEPTES DE BACALLA
(CONSERVES)

Mercat públic, 44 i 45

FRUITES
ARJONA

MERCAT PÚBLIC, 83-84

Llanza, 2

893 16 90

ARTICLES DE PELL

EMI

Ferrer i Vidal, 4

815 06 61

ARTICLES DE REGAL
LLISTES DE NOCES

CAN VALL

Sant Pau, 15

893 09 44

**Galeries
Rambles**

MOBLES I DECORACIÓ

Rambla Principal, 5

893 03 09

TEIXITS

Marià Baig

Aigua, 28

815 24 69

Levi's
Levi's center
VILANOVA

Av. Francesc Macià, 62

TIPLAY

esports

Rabla Vidal, 17
Sant Gervasi, 39

VILANOVA I LA GELTRÚ

CAFETERIA
GELATERIA

AMBIT

Rambla Principal, 68

CAFETERIA

Vila-9

Plaça de la Vila, 9

BATERIA DE CUINA
CRISTALL I PISA

ESCOFET, S. L.

Sant Gregori, 5 a 13

893 01 40

Cafè i Coses

PATERNINA

DISTRIBUÏDOR DE
CAFE CREM

Sant Gervasi, 19

815 43 00

MODA INFANTIL
I JUVENIL

Cuba, 1, bis

893 63 60

CISTELLERIA

Pascual

CORDERIA, PERSIANES

Sant Sebastià, 19

893 44 49

AMICS DE LA SARDANA

de l'Agrupació Excursionista Talaia

AL SERVEI DE LA NOSTRA CULTURA

MISSATGE AL MÓN SARDANISTA

Tots els pobles tenen els seus símbols, que els distingeixen els uns dels altres i els fan sentir profundament la seva personalitat. També Catalunya en té un de significat nacional i universal: la sardana. La sardana és el símbol de com hauríem de ser els catalans: oberta, germanívola, democràtica, amb el seny dels curts i la rauxa dels llargs. És el símbol més conegut i propi del poble català, profundament arrelada a la terra catalana, dansada amb entusiasme i mesura, amb una música que s'enlaira des de la mar Mediterrània fins als Pirineus que foren el bressol de la nostra Pàtria. I no és una dansa espectacle, per a ser no més contemplada de lluny. És una dansa que reclama la participació, la mediació prèvia, el donar-se les mans com a símbol de fraternitat. Una dansa d'igualtat, sense presidències ni preferències, sense distincions entre homes o dones, joves o vells, catalans de família o catalans de destí. És una dansa que ve de lluny i que té futur. Una dansa que la fem entre tots. Per això és el símbol vivent de Catalunya, una pàtria que cada dia la construïm de nou, des de fa un mil·lenni, amb l'esperança que encara tenim molts segles davant nostre. Catalunya té com a símbol la sardana de totes les generacions de catalans: els que enç han precedit, els que ara som i els que vindran.

MISSATGE AL MÓN SARDANISTA, de l'escriptor Josep M. Alnaud de Lasarte, llegit el diumenge, dia 3 de maig de 1987, a la vila de SANTPEDOR, del Bages, en ocasió d'ésser proclamada XXVII Ciutat Pubilla de la Sardana per l'Obra del Ballet Popular.

XXI CARAVANA DE

LA FLAMA DE LA SARDANA

El passat 30 d'abril, Vilanova va rebre la Flama. Fou una festa d'exaltació en què participà una bona munió de poble. El nostre alcalde rebé la pubilla i components de la Caravana amb paraules d'afecte. La cobla Juvenil de Bellpuig d'Urgell, que venia amb l'expedició, interpretà un parell de sardanes. Després, la continuà la Cobla Neàpolis patrocinada per les entitats i grups Societat Sardanista Dansaires Vilanovins, Amics de la Sardana, Escola Sardanista La Geltrú, Colles Penya Blau i Retorn. A la nit, a l'hora del sopar alguns dels Amics de la Sardana participaren en un col·loqui amb Josep M. Mainar i Francesc Izquierdo, dirigents de l'Obra del Ballet Popular.

El diumenge següent, 3 de maig, la Caravana finia a Santpedor, que era proclamada Ciutat Pubilla 1987, jornada en la qual van participar una cinquantena d'amics nostres. A l'acte final fou concedit, entre altres, el guardó La Garlanda d'Or a la nostra ciutat pel fet que en aquests últims anys ha fet reviure, d'una manera ben popular, les Danses de Vilanova, especialment el diumenge de Carnaval.

Una àmplia representació vilanovina va rebre aquest guardó durant l'**Aplec nacional sardanista de Catalunya** celebrat a Montserrat, com cada any, el diumenge 31 de maig.

El nostre benvolgut company Joan Fenollosa va redactar i repartir a la gent que esperava la Caravana el següent bell escrit de benvinguda:

Benvinguts, tots els que esteu en aquesta Plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú: Forans i Vilatans, a tots vull dir-vos que aquesta Flama és com la flama del foc que, a mida que va prenent, es va estenent més i més fins arribar a tots els pobles de la nostra terra, cada vegada amb més força, com un cor que bateja rítmicament a l'impuls dels sentiments més nobles i més purs.

La Sardana, dansa nacional, dansa viva, porta la seva Flama, enllà de totes les fronteres, un missatge d'amor i fraternitat a tots els homes del món i esdevé dansa universal de la Pau.

La Flama de la Sardana és viva en tots nosaltres i, a través d'ella, encara hi som tots aquells que estimem la nostra terra, aquesta Catalunya que fou, és i serà la nostra Pàtria.

Aquest any, la XXI Caravana ens portarà a pobles i poblets fent anella, una anella on cap tothom, i on us esperem amb els braços oberts invitant-vos a participar-hi.

La Sardana és la parla espiritual de Catalunya, és l'harmonia en moviment i el seu esperit és el seu mateix esperit. La Sardana és doncs, dansa, himne i cançó i expressa la consciència del poble.

Text de Francesc Izquierdo, vice-president de l'Obra del Ballet Popular, glossa a la Caravana:

Sembla que era ahir, i ja fa vint-i-un anys.

Un bon dia del 1966, un estol de joves es feren amb un cobla de sardanes, engalanaren els seus vehicles amb banderes catalanes i es decidiren a enarborar la flama de la sardana pels pobles i poblets de Catalunya.

Era molt arriscat. Els temps no eren propicis per fer voleiar banderes catalanes, i encara menys per a anar per aquest món de Déu predicant la bona nova d'una certa idea de Catalunya. Això no obstant, ho feren. Amb delit, amb il·lusió i amb esperança.

Des d'aleshores la Caravana de la Flama de la Sardana ha recorregut totes les comarques catalanes, les d'ençà del Pirineu i les d'enllà, per tots els camins, totes les ciutats i totes les viles. Arreu ha trobat ulls esbalaïts de gent sorpresa en veure flamejar un foc esdevingut símbol d'una pàtria soterrada.

Durant els vint-i-un anys de la seva existència, la Caravana ha estat testimoni primer d'una etapa d'espaiaments, després de transmutacions i d'intents temorencs, més tard d'agosaraments i de decisions. La Caravana va contribuir —i de quina manera!— a recuperar la idea de poble. Ara ens toca recuperar la idea de pàtria. I hem de tornar a començar.

Aquesta tasca és el gran repte per a la joventut. Això no ho faran els vells, ancorats per l'edat o per les conveniències. Han de fer-ho els joves, amb l'agosarament que dona la joventut. La Flama, fixem-nos-hi bé, és la mateixa de sempre. El camí el mateix, i la gent la mateixa. El mateix sol i la mateixa terra. L'única diferència és que en arribar l'hora del relleu, la flama canvia de mà, d'una de madura a un de tendra, i els peus del jove que la porta són més lleugers, corren més de pressa, i la torxa arriba més lluny més aviat.

La Caravana és una idea dinàmica. Només s'atura el temps just per a encaixar mans amigues i afermar el compromís de continuar endavant. Entre els uns i els altres roman l'entesa tàcita que Catalunya encara necessita aquest romiatge de fidelitat.

Per què?

De sobirans vam ser reduïts a simples provincians. Després fórem una «región». Més tard ens permeteren el cofoïisme de ser una nació. I hem acabat exercint de comunitat autònoma. Una de les disset. I d'aquí no es passa.

No és estrany que la carta magna de l'uniformisme autonòmic sigui un instrument repudiable per part d'una joventut el sentiment nacionalista de la qual va més enllà de l'acomentament sumari de la nostra realitat quotidiana. I no és estrany que una altra lleva de joves se senti impel·lit a marxar pels camins de Catalunya en romiatge testimonial d'una actitud rebel i inconformista, tal com escau a la joventut.

El testimoni és singular: la predicació de l'esperit sardanista. Cap lectura política pot superar la sardana quant a noció civilitzada i democràtica de convivència i de

germanor. Els homenets que la posen en un mateix sac amb la barretina, el pa amb tomàquet i el porró s'equivoquen rotundament. Abans, el lapsus anava a càrrec dels intel·lectualoides de la «gauche divine», ara dels profetes polítics de comitè entre congressos.

Però se'ls ha de perdonar. La veritat és que aquests personatges ignoren el servei impagable que la sardana —més enllà de la dansa i de la música— ha fet al país. I en ignorar-lo, ignoren també allò que la sardana encara pot fer i, probablement, encara ha de fer. La idea d'una Catalunya unida, és la idea de la sardana. La noció d'un poble que vol conuiu civilitzadament amb els altres pobles, és la noció sardanista per excel·lència. El testimoni de fidelitat al país, per damunt d'interessos i partidismes, és el fet testimonial del sardanisme.

Catalunya és una idea que es refà cada dia. Però no reixirà sense una gran dosi de generositat. Ningú no té dret d'adjudicar-se'n el monopoli i l'exclusivitat perquè és una tasca comunitària que exigeix un ideal comú i una escomesa solidària. Més que un afer de sigles, és una causa patriòtica. El «som i serem» plana damunt les consciències com una crida inesquivable. Desoir-la és traïr. Simplement.

Els joves, que per joves no saben de revenges, tenen dret a un país sense nostàlgies. Els joves tenen dret al futur. Els pertany. Es la roda ineluctable de la humanitat que gira infinitament. Tot nou i res nou sota el sol. Caminar sense parar. I per motor, l'esperit de l'aventura humana.

El símbol de la Caravana de la Flama de la Sardana és el de la fidelitat. Quan enguany la vegeu passar pel vostre poble, amb les banderes al vent i al so de la música de casa nostra, mireu-la bé aquella flama: en temps de foscuria il·luminà ànimes; en temps de claredat il·lumina consciències. Es una missió històrica. Algú ha dit que si Catalunya no tingués la sardana, l'hauria d'inventar. I, des del Brasil, el bisbe Casaldàliga ens recorda que més d'una vegada en els darrers cent anys, la sardana i les campanes han salvat Catalunya.

Una dansa només? Els homenets diuen que sí, però el poble sap molt bé que no. D'aquí ve que el poble comenci a tenir dubtes sobre la infal·libilitat dels homenets, sobretot en contemplar que el seu pontificalisme els ve d'un curiós fenomen d'auto-assumpció, via interessos personals.

No s'hi pot jugar. I s'hi juga. Les formes de nihilisme són múltiples. Quan vénen de «dalt» són implacables. Ho sabem. Ho vam saber fa temps. De la llengua i la cultura en férem un front i, en salvar-les, ens vam salvar. Ara tot és diferent. Ningú no vol destruir-les. La sardana, tampoc. Per què? Si només és una dansa, una pueril ballaruga de festa major. No interessa a la ràdio, ni a la televisió, ni a les multinacionals del disc, ni a les distribuïdores. Definitivament la sardana és un «producte» que no deixa diners, cosa de quatre beneïtons. No val la pena d'encaparrar-s'hi.

Del nihilisme imposat hem passat al nihilisme assumit. No sabem quin és pitjor. Aquell era actiu i s'hi podia lluitar. Aquest és passiu, entelèquic. No el trobes. No el veus. No el pateixes. Es com un narcòtic que en prendre'l et va deixant el cos dòcil i ingràvid, i l'ànima esmorteïda i blana. Fins que no te'ls sents i arribes a no saber si ets viu o mort.

Es ben clar que hem de tornar-hi. Com antany. Ací teniu la prova palesa amb el II Congrés de la Llengua Catalana. El poble —sempre el poble— torna a sortir al carrer a reivindicar la seva llengua. Ara que és oficial i tot. Nosaltres, els sardanistes, poble ras, tornem enguany a engegar la Caravana, com l'any passat, i l'altre, com fa vint-i-un anys, talment com si en aquest país romangués aturat el rellotge de la història. Hem de tornar-hi. Als camins, als pobles i poblets de Catalunya. A tornar a veure aquells ulls que han passat de l'esbalaïment a la perplexitat. A estrènyer la mà amiga en un instant que és benvinguda i comiat a l'hora. A renovar el compromís de fidelitat i d'esperança. Fins l'any que ve, amics! Haurem de tornar-hi l'any que ve? Mentre hi hagi uns ulls que pregunten, i una mà que espera escalf, i un cor que batega en català, hi tornarem. Amb la senyera al vent. Amb la flama encesa. Amb la sardana. Perquè hi ha una joventut que estima Catalunya.

* * *

XXè. ANIVERSARI D'AMICS DE LA SARDANA

Amics, socis i simpatitzants, en aquestes humils lletres, voldríem saber deixar constància de la importància de la celebració del XXè. Aniversari d'Amics de la Sardana, que celebrarem amb un extens i variat programa d'actes, que començaren el 12 de desembre, al nostre local del carrer del Comerç i, acabaren el 26 amb una ballada de sardanes a la Plaça de la Vila, amb la Cobla Sitgetana.

Fent una lleugera repassada, podem esmentar la Xocolatada i Trobada Infantil de Sardanistes, l'Exposició d'activitats realitzades al llarg d'aquests vint anys i la Trobada d'Ex-Pubilles de la Sardana de Vilanova, així com la projecció del film d'Antoni Portela «LA SARDANA», amb comentaris del propi autor. Cal ressaltar la conferència que ens va oferir el notable escriptor, pintor i dibuixant, Avel·lí Artís i Gener, «Tísner», que féu les delícies dels assistents a la sala d'actes de la Biblioteca Víctor Balaguer.

Voldríem, també, deixar constància, que en la ballada de sardanes que ens oferí la Cobla local Neàpolis, s'estrenà la sardana «XX AMICS-VERSARI» que el bon amic Carles Segarra ens dedicà amb motiu d'aquesta celebració i ressaltar que és la primera sardana que ha compost, la qual va merèixer llargs aplaudiments, que obligaren a repetir-la dues vegades. Desitgem sincerament que aquesta sardana sigui l'inici d'una llarga producció, a la vegada que agraïm la deferència que va tenir amb nosaltres.

Creiem que tothom recordarà molt de temps el magnífic Concert que la Cobla «Ciutat de Barcelona» ens oferí al Teatre Principal, —que ens cedí gentilment el nostre Ajuntament— amb obres d'Eduard Toldrà, Juli Garreta, Pau Casals, Joaquim Serra, i en el qual sobressortí la sardana «L'últim adéu», que Manuel Saderra i Puigferrer dedicà a la memòria d'Eugeni Molero i Pujós, la qual va fer aflorar llagrimas als ulls de molts dels assistents, fins i tot als mateixos músics que la interpretaven, esdevenint un autèntic i espontani homenatge a la memòria del plorat amic, que ens deixà en plena joventut.

La direcció de la cobla anà a càrrec de Joan Lluís Moraleda, prou conegut de tots els vilanovins, el qual ens oferí el Poema «Tirant lo Blanc» del que és autor, i que va merèixer una llarga ovació, per la bellesa de l'obra, per la magnífica direcció així com per la interpretació que en féu la Cobla Ciutat de Barcelona.

Moraleda, així mateix, ens oferí l'estrena de la instrumentació per a cobla de la sardana «Una veu per al món», basant-se en l'himne que ell mateix va compondre amb motiu del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, —en el qual posà lletra el recentment desaparegut gran poeta Josep Vicenç Foix. Es va acabar aquest magnífic concert amb la cantada de l'esmentat himne per part de tot el públic, sota la direcció del mateix mestre Moraleda.

Finalment, no podem pas oblidar el variat recital de danses que al mateix teatre ens oferí l'Esbart Terrassa, sota la direcció artística de Lluís Puig, del qual cal destacar l'obra «Verges 50», amb música de Lluís Llach, que entusiasma el públic assistent.

No obstant això, però, aquests actes, dels quals ens enorgullim, no foren més que la celebració d'aquest 20è. Aniversari per a reconèixer i agrair l'esforç i bona tasca realitzada per a qui ens precediren regint la nostra entitat.

Hi ha un fet verament inqüestionable: les manifestacions artístiques populars, allò que hom anomena —potser fins i tot en un cert to despectiu «Folklore», entronquen de manera directa amb les característiques del poble del qual sorgeixen i que les practica.

El nostre país serà allò que nosaltres vulguem que sigui. Cal, doncs, que tots aportem el nostre esforç per a seguir en aquesta tasca, que d'alguna manera és treballar per la nostra cultura. I així també es fa país.

Daniel Flor

* * *

Recordem que aquests dies d'escau el vint-i-cinquè aniversari de la mort del gran compositor i director vilanoví Eduard Toldrà i Soler, la música del qual, i concretament la de les seves sardanes estan tan plenes de la millor lírica.

MONTSERRAT: 40 ANYS

El passat 27 d'abril va fer 40 anys d'un esdeveniment cabdal en la història montserratina i en la catalana. Cal que en deixem constància en les nostres pàgines. Es tractava, d'acord amb els nous temps i amb els nous conceptes de l'art, i del religiós en concret i, principalment, pel motiu de la gran dissort que planava damunt el nostre poble, d'aixecar un nou tron a la Mare de Déu de Montserrat, que fos el signe visible de la maternitat que havia exercit sobre els catalans durant un miler d'anys, desempellegant-la dels vestits que fins llavors havia ostentat, fruit d'uns temps que obscurien les arrels, fins i tot en aquests detalls, aparentment tan insignificants.

Des d'un any abans, per mitjà de la Comissió Abat Oliba que es creà a Barcelona, sota els auspicis de l'abadia, es va començar a preparar el terreny per tal que tothom fos conscient del que es preparava, que no era res més que la preparació de les voluntats per tal de fer girar els esguards vers Montserrat, el nostre Sinaí, cosa més necessària que mai després del gran desastre nacional de la guerra que hi havia hagut contra Catalunya, que havia dividit els catalans, objectiu tan manifestament elaborat, per tal que la pàtria catalana no pogués avançar en l'assoliment del gran propòsit renaixentista que s'havia iniciat feia més d'un segle.

Tot Catalunya s'hi preparà. La part més conscient de la seva gent, cristians i no, s'hi abocaren. Era un moment clau, enmig de la dissort. Vilanova també hi participà. Ara no es tracta pas de fer-ne un inventari. Fou, principalment, la Secció Folklòrica, antecessora de la nostra Entitat Amics de la Sardana, forjadora de tot el que a Vilanova havia de venir en el camp sardanista i cultural, la que portà el pes de les realitzacions a casa nostra.

La Secció Folklòrica fou la pinya on es féu popular la iniciativa. Fou ella la que portà el pes de gairebé tot, organitzant les conferències que es donaren, a càrrec d'homes importants, tenint cura dels focs que es feren al Puig de l'Aliga, afegint-se als centenars de tot Catalunya, redactant, durant dos mesos, unes emissions a través de Radio Villanueva, organitzant la sortida a peu cap a Montserrat d'uns joves per participar en la magna assemblea a les places del monestir, organitzant la portada a coll de la llàntia de la comarca del Garraf, amb una trentena de participants, col·laborant a la recollida d'objectes de plata per a la confecció de la llàntia, que fou un testimoniatge d'heroisme, dut a cap per mares de sacerdots assassinats, que hi aportaven el calze, per vídues, que donaven l'anell de casament.

Tot això, i més, resta clarament reflectit en el llibre que Angel Olivé i Xavier Garcia redactaren l'any 1985, amb motiu del quarantè aniversari de l'esmentada Secció Folklòrica, sota el títol de «La Secció Folklòrica de Vilanova i la Geltrú, una

contribució al redreçament cultural del poble després de la desfeta».

Ara hem volgut donar-ne novament constància amb motiu dels 40 anys d'aquella gesta del poble català. No n'hem volgut parlar com si fos un mer recordatori, sinó perquè, una vegada més, ens renovi a tots en l'afany de la fidelitat als grans principis que ens mouen. Els temps passen, les modes són fugisseres, les crisis són temporals. Només són permanents els valors transcendents, els que connecten directament amb les essències vitals, les que s'originen en la història, en la llengua, en el dret, en la tradició. Tot passarà, però això, no. Tots els esnobismes i crits faran figa, però allò que és universal en el cor dels homes i dones d'un poble, això no morirà, per més que ho patrocinin totes les forces del mal.

Xavier Garcia

Necrològica

El 10 de febrer morí Joan Roca i Soler, als 72 anys, company estimat que en aquells temps de la Secció Folklorica, junt amb la seva muller Carme Peris, tant havia treballat en el camp sardanista. Reposi en pau.

FOTOS, REPORTATGES, ESTUDI,
CARNETS, POSTERS,
FOTOCOPIES EN EL ACTE,
REPRODUCCIONS,
REVELATS AFICIONATS
EN COLOR, BLANC I NEGRE,
VENDA D'APARELLS,
ACCESSORIS I MATERIAL
SENSIBLE PER FOTO I CINEMA,
ALBUMS, PORTA-RETRATS,
PLASTIFICATS, ETC.

Mercaders, 4

893 09 05

ACTIVITATS

Ballades. Amb motiu de la Festa Major d'hivern, de Sant Antoni Abat, la Societat Sardanista Dansaires Vilanovins i Amics de la Sardana, van organitzar, el diumenge 18 de gener, al migdia, a la Rambla Principal, una ballada, molt concorreguda, amb la participació de la Cobla Els Montgrins.

El dissabte 7 de març, a la plaça de la Vila, hi hagué una altra ballada, a càrrec de La Principal de la Bisbal, organitzat per Amics de la Sardana.

Ball vuitcentista. El dissabte 14 de març, a la nit, en col.laboració amb el Foment Vilanoví, vam organitzar aquest ball, amb participació de la Cobla Neàpolis, que va ser un gran èxit de concurrència, amb diverses parelles abillades a l'estil de l'època.

Chorus Line. El diumenge 15 de març, a la tarda, al Centre Catòlic, po-

Escola sardanista La Geltrú. El passat diumenge dia 10 de maig se celebrà el II aniversari de l'Escola sardanista La Geltrú, l'entitat sardanista més jove de Vilanova.

Els actes es portaren a terme, segons estava previst, amb animació i alegria per la mainada, en sentir-se protagonista de la festa que es va fer en honor seu.

En la ballada de sardanes es formaren tres rotllanes amb mainada de l'escola, una de les quals, amb diversos alumnes que, contaven, repartien, donaven aires i salts amb un grau d'encert molt elevat, ratllant la perfecció.

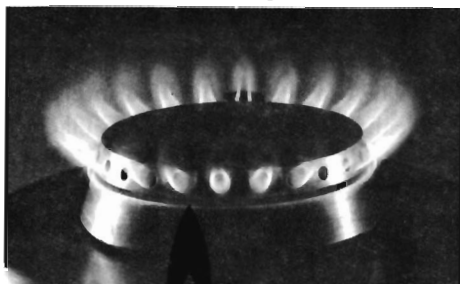
L'Escola sardanista La Geltrú assoleix la tasca de l'ensenyament de ballar sardanes només a la mainada. Aquesta tasca es porta a terme bé a la Peixeteria Vella, els dissabtes de 6 a 8 de la tarda, bé als col.legis, i amb la col.laboració de membres dels Amics de la Sardana.- Joan Alberich.

guérem gaudir d'aquest bell espectacle, a càrrec de la Coral Joventut Sardanista de Puig-Reig, espectacle musical de primera categoria, com potser feia anys que no s'havia vist a Vilanova. A la segona part fou interpretat el cant «Verges, 50», de Lluís Llach.

Cap de Setmana Cultural. Els dies 3, 4 i 5 d'abril vam organitzar aquest Cap de Setmana. El dia 3, divendres, al vespre, a la Biblioteca Víctor Balaguer, l'historiador Josep M. Ainaud ens va parlar del tema «Les Bases de Manresa i el futur de Catalunya». El 4, a la tarda, al local de l'A.E. Talaia, tinguérem la projecció de la pel.lícula «Un miler de Goigs», del cineista Pau Giralt, sobre l'obra de Ricard Vives i Sabaté. El dia 5, diumenge, al migdia, una vuitantena d'amics visitàrem la Masia Nova, llar dels germans Joan i Isidre Magrinyà, on vam ser admirablement atesos. Tothom va restar complagut del contingut del Museu sobre la dansa que hi ha.

**Festa de Sant Cristófol, 10 de juliol. A dos quarts de 8 de la tarda,
a l'Ermida ballada de Sardanes, amb la Cobla Neàpolis.**

Avui, Gas Natural.

Gas

de catalana de gas

Avui, parlar d'escalfor és parlar de Gas Natural. No hi ha res millor, ni més econòmic, ni més còmode. Gas Natural a la cuina, a la calefacció, per a l'aigua calenta. Gas Natural a casa. Com cal. No permeti que altres energies l'enlluernin. Avui, Gas Natural.

Delegació Garraf
Plaça Miró, 6

893 00 72
VILANOVA I LA GELTRÚ

Desitgem que els amics sardanistes tinguin en compte els nostres anunciants en les seves compres.

Amics de la Sardana. Carrer del Comerç, 4. Vilanova i la Geltrú. President: Josep M. Fauquer Butlletí.- Director: Xavier Garcia, Equip de difusió: Daniel Flor, Lluïsa Carbonell, Xavier Orriols.
Número 129. Juny de 1987

CANSALADERIA

T E R È S

Mercat públic

Parada núm. 6

893 87 39

EINES I MAQUINÀRIA PER A LA CONSTRUCCIÓ
FERRETERIA INDUSTRIAL
PAVIMENTS DE GRES

sia *f. biosca,s.a.*

Avda. Tarragona, 73 - Tel. 890 06 16
Balma, 7, 9 i 11 - Tel. 890 16 11 (4 línies)
08720 **VILAFRANCA DEL PENEDES**

Avda. d'Artur Carbonell, 5 - Tel. 894 01 00
08870 **SITGES**

MATERIAL SANITARI
I AIXETES

Roca

Avda. F. Macià, 76 - Tel. 893 21 04
Avda. F. Macià, 84 - Tels. 893 30 34 - 40 09
08800 **VILANOVA I LA GELTRÚ**

Avda. Sant Vicenç, 10 - Tel. 66 38 55
43700 **EL VENDRELL**

fincas **GARRAF**®

J. Elias (A.P.I.)

COMPRA, VENDA I ADMINISTRACIÓ
DE FINQUES

ASSEGURANCES

Rbla. de la Pau, 93

815 25 42

PEIXOS

TORRES

Mercat Públic

CAFETERIA

ROSALES

XURRERIA

Rbla. Principal, 63

893 10 34

CALÇATS

Sendrós

Pl. Soler Carbonell, 11

893 34 73

BOUTIQUE
ollis

MODA FEMENINA

Rbla. Principal, 122

893 78 18

PORCELLANES

Milà

Caputxins, 33

893 29 49

FLORISTERIA

EI
Campanar

Pl. Mn. Llorenç Garriga, 4

893 14 66

MODA INFANTIL
I JUVENIL

Rbla. Principal, 98

893 05 81

CONFECCIONS
VAZQUEZ

Av. Francesc Macià, 63

815 58 28

**Fonda
del
Feudal**

C
a
s
a
B
u
r
c
e
t

R-del Castell n'46

tel. 8931930

Bilanova i La Geltrú

RADIO TV

ORTIZ

TV=FISHER, PHILIPS, GRUNDIG
VIDEO=HITACHI, FISCHER, PHILIPS

HIFI I ELECTRODOMESTICS
PRIMERES MARQUES

Caputxins, 21

893 13 06

JOIERIA

Belmonte

HEVER=CERTINA

Av. Francesc Macià, 71

815 59 43

REPARACIÓ I BOBINATGE
DE TOTA MENA DE MOTORS
ELECTRICS.

TALLERS
Soler

Unió, 98,100

893 08 42

FINQUES
Raspall

COMPRAVENDA I LLOGUER
DE PISOS NOUS I USATS

Rambla Samà

893 04 64

TEIXITS, CONFECCIONS
ROBA DE LA LLAR

La Rosa

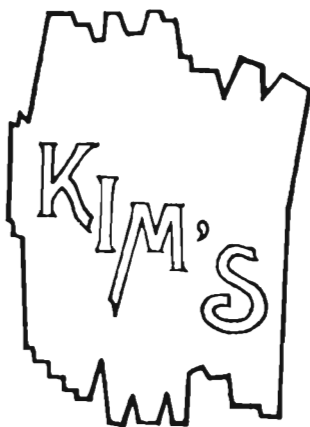
Vilanova
Pl. de la Vila, 12
Vilafranca

893 09 31

Sant Joan, 5

892 29 99

ARTICLES PER A REGAL
IL·LUMINACIÓ I DECORACIÓ

REGALS
LLISTES DE NOCES

Rbla. Principal, 33 bis

893 07 76

GIMNASTICA SUECA,
GIMNASTICA AMB PESES,
CULTURA FÍSICA, REHABILITACIÓ,
SAUNA, MASSATGE,
RECUPERACIÓ PER A
TOTS ELS ESPORTS

Gimnàs BELMAR

Av. Francesc Macià, 113-115 815 19 21

Pl. Soler Carbonell, 18

893 62 13

Amics de la Sardana de l'A.E.Talaia Vilanova i la Geltrú

VII Nit de la Sardana

PROGRAMA

M	LA NOIA MATINERA	J.	Blanch Reynalt
SJ	ELS GIRONINS	N.	Paulís
M	CENT ANYS DE CAVA	A.	Serratacó
SJ	DES DE LA BISBAL AL CAMPRODÓN	C.	Saló
M	EL PETIT ALBERT	J.	Serra
SJ	LES CALÀNDRIES	J.	Saderra
M	LA FONT DELS NOU RAIGS	M.S.	Puigferrer
SJ	LES NINETES DE BLANES	J.	Vicens «Xaxu»
M	EL SERENO	J.	Coll
SJ	MARIONA I MAGDA	M.S.	Puigferrer
M-SJ	SOMNI	M.S.	Puigferrer

COBLES M = MEDITERRANIA SJ = SANT JORDI

HI COL.LABOREN:

Generalitat de Catalunya

Diputació de Barcelona

AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS